

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **Y. W.**, zastoupena Mgr. Bc. Filipem Schmidtem, LL.M, opatrovníkem se sídlem Ověnecká 78/33, Praha 7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2021, č. j. OAM-396/ZA-ZA11-K09-R2-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 1. 6. 2021, č. j. 30 Az 2/2021-42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.
- IV. Ustanovenému opatrovníku žalobkyně, Mgr. Bc. Filipu Schmidtovi, LL.M., advokátu, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **8.228 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 4. 3. 2021, č. j. OAM-396/ZA-ZA11-K09-R2-2016 (dále jen „napadené rozhodnutí“), žalovaný zastavil podle § 25 písm. j) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, řízení zahájené na základě žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany, neboť žalovaný nemohl zjistit místo jejího pobytu.

[2] Řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí Krajský soud v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) v záhlaví specifikovaným usnesením zastavil dle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu, jelikož i přes využití veškerých dostupných možností nezjistil současné místo pobytu žalobkyně.

II. Obsah kasační stížnosti

[3] Proti usnesení krajského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) v zastoupení Organizací pro pomoc uprchlíkům kasační stížnost, kterou spojila s návrhem na přiznání odkladného účinku a ustanovení zástupce.

[4] Stěžovatelka brojila zejména proti zastavení řízení o žalobě krajským soudem podle § 33 písm. b) zákona o azylu. Tento postup byl dle jejího názoru v rozporu s právem na přístup k soudu, jelikož soud již nezkoumal naplnění podmínek pro zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. j) zákona o azylu, které dle stěžovatelky nebyly dány. Argumentuje, že byla i v řízení před soudem zastoupena, a skutečnost, že nelze doručovat přímo jí, proto nepředstavuje překážku řízení.

[5] Dále odkázala na rozsudky Krajského soudu v Ostravě (konkrétně na rozsudek ze dne 12. 5. 2021 č. j. 62 Az 11/2021 – 18 a ze dne 5. 5. 2021 č. j. 62 Az 14/2021 - 21), kdy soud v totožných případech postupoval rozdílně, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, jelikož žalovaný mohl rozhodnout podle zjištěného skutkového stavu.

[6] Namítla také, že žaloba byla ke krajskému soudu podána předčasně, jelikož podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2021 č. j. 1 Azs 41/2021 – 29, nemohla nastat fikce doručení rozhodnutí žalovaného stěžovatelce, poněvadž o tom nebyl vyrozuměn její právní zástupce.

[7] Na závěr stěžovatelka navrhla, aby jí Nejvyšší správní soud udělil mezinárodní ochranu přímo, na základě závěru rozhodnutí Soudního dvora EU ve věci C-553/17, *Torubarov*.

[8] Žalovaný se ve vyjádření ztotožnil s postupem krajského soudu, který řízení zastavil.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou a jedná se o kasační stížnost, která je ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná. Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, je její přijatelnost. Kasační stížnost je podle § 104a s. ř. s. přijatelná tehdy, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Podrobněji se podstatou institutu přijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud zabýval v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž dovedl, že o přijatelnou kasační stížnost se může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; 4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu

shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[10] Vzhledem k neznámému pobytu stěžovatelky jí ustanovil Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 1. 7. 2021, č. j. 1 Azs 176/2021 – 11, pro řízení o kasační stížnosti opatrovníka Mgr. Bc. Filipa Schmidta, LL. M., advokáta, a to v souladu s § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[11] Stěžovatelka v kasační stížnosti žádné důvody přijatelnosti výslovně nesdělila a ani soud žádné takové důvody neshledal. Usnesení krajského soudu je přezkoumatelné a náležitě odůvodněné, přičemž závěry v něm obsažené se nikterak nevymykají z ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu.

[12] Stěžovatelka předně brojí proti postupu krajského soudu, který řízení zastavil v souladu s § 33 písm. b) zákona o azylu. K tomu Nejvyšší správní soud odkazuje na ustálenou judikaturu, podle které „[d]íkcí uvedeného ustanovení zákona o azylu (soud řízení zastaví) neposkytuje podle názoru Nejvyššího správního soudu možnost volby procesního postupu v případě nastoupení některé z těchto předpokládaných okolností; soud má v takové situaci řízení zastavit. Není přitom důvodu rozlišovat mezi jednotlivými důvody pro zastavení řízení podle uvedeného ustanovení zákona o azylu.“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2008, č. j. 3 Azs 40/2008 – 67)

[13] V rozsudku ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 - 58, č. 707/2005 Sb. NSS, pak Nejvyšší správní soud upozornil, že krajský soud může řízení zastavit až poté, co jeho intenzivní úsilí ke zjištění místa pobytu nepřineslo žádoucí, resp. vůbec žádný výsledek. Pokud soud ověřuje údaje o místě pobytu žadatele o mezinárodní ochranu, je namístě učinit dotazy přinejmenším u žalovaného a u Ředitelství služby cizinecké policie. Jedná se totiž o dva orgány, které mají podle zákona o azylu vést evidenci místa pobytu žadatelů o azyl (obdobně viz rozsudky ze dne 6. 8. 2009, č. j. 8 Azs 26/2009 - 45, a ze dne 25. 10. 2018, č. j. 4 Azs 169/2018-31, nebo usnesení ze dne 28. 3. 2019, č. j. 7 Azs 548/2018 - 21). V usnesení ze dne 21. 1. 2021, č. j. 10 Azs 353/2020 - 24, považoval kasační soud za dostačující, pokud krajský soud učinil dotaz na aktuální místo pobytu u žalovaného, cizinecké policie a správy uprchlických zařízení.

[14] Krajský soud požadavkům výše uvedené judikatury dostál, místo pobytu stěžovatele zjišťoval dotazy u Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra, Ředitelství služby cizinecké policie a u žalovaného. Jestliže krajský soud řízení zastavil, postupoval tak v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu.

[15] Stěžovatelkou odkazované rozsudky Krajského soudu v Ostravě nejsou pro Nejvyšší správní soud závazné a postup v nich zvolený tedy nelze v současném řízení ani přezkoumávat. Nejvyšší správní soud ani neshledal důvod odchytil se od své stávající judikatury.

[16] Námitku týkající se chybného doručení napadeného rozhodnutí z důvodu (nenastala fikce doručení) stěžovatelka neuplatnila v řízení před krajským soudem. Jedná se proto o nepřípustnou kasační námitku podle § 104 odst. 4 s. ř. s

[17] Stěžovatelka podala současně s kasační žádostí návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. Jelikož soud rozhodl bezodkladně o věci samé, o tomto návrhu již pro nadbytečnost nerozhodoval.

IV. Závěr a náklady řízení

[18] Nejvyšší správní soud tedy neshledal existenci důvodů přijatelnosti kasační stížnosti, pročez nepřikročil k podrobnému věcnému přezkumu kasačních námitek stěžovatele a kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s.

[19] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Soud o nákladech nerozhodoval podle § 60 odst. 3 s. ř. s., přestože kasační stížnost odmítl, a to s ohledem na závěry usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33. Z něj vyplývá, že přestože je shledání nepřijatelnosti kasační stížnosti pojmově vyjádřeno shodně „odmítnutím“, obsah a rozsah přezkumné činnosti soudu je kvalitativně i kvantitativně zcela odlišný od jiných případů odmítnutí kasační stížnosti, které se děje bez jakéhokoliv meritorního posuzování její důvodnosti. Aby mohla být posuzována přijatelnost, musí jít o přípustnou, včasnou a projednatelnou kasační stížnost podanou oprávněnou osobou. Nepřijatelnost žádný případ ze soudního přezkumu předem nevylučuje. K odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost dochází na základě věcného, byť zjednodušeného, ale stabilní judikaturou vytvořeného kritériálního posouzení případu.

[20] Stěžovatelka v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly. Nejvyšší správní soud mu proto náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznal.

[21] Usnesením ze dne 1. 7. 2021, č. j. 1 Azs 176/2021 - 11, ustanovil Nejvyšší správní soud stěžovatelce opatrovníka. Jelikož je tímto ustanoveným opatrovníkem advokát, náleží mu odměna za zastupování stěžovatelky a náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby, jimiž je převzetí a příprava zastoupení a podání ve věci samé podle § 11 odst. 1 písm. b), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) po 3 100 Kč podle § 7 bod 5 a § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu a dva režijní paušály po 300 Kč. Odměna a náhrada hotových výdajů ustanoveného opatrovníka tedy po přičtení částky odpovídající dani z přidané hodnoty činí celkem 8228 Kč. Tato částka bude ustanovenému opatrovníkovi uhrazena Nejvyšším správním soudem ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. září 2021

JUDr. Lenka Kaniová

pokračování

1 Azs 176/2021 - 37

předsedkyně senátu